

- صاحب امتیاز ومديرمسئول: اکبر نعمت الهی

- سردبیر: سعید پویش (افشاری)

- دبیر هنری و میراث فرهنگی: ونوشه شکری

- مدیر هنری: الهام شیخ میری

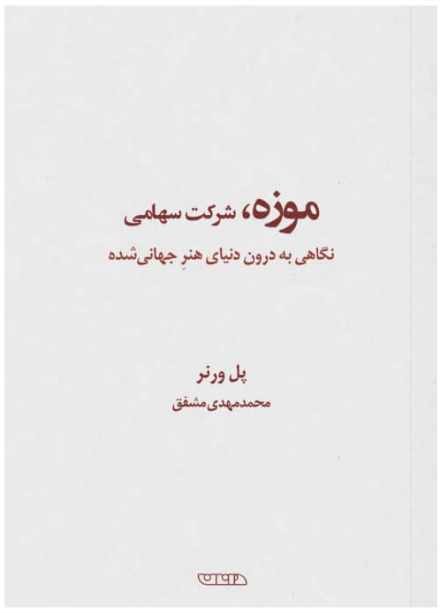
- تلفن تحریریه:۸۶۱۲۶۱۷۸-۰۲۱

- فکس تحریریه:۸۶۱۲۶۱۷۸-۰۲۱

- آدرس دفتر مرکزی: تهران - خیابان زرتشت غربی - پلاک ۵۳ واحد ۳

خبر

انتشار کتاب «موزه، شرکت سهامی»؛ روایتی از دگر گونی موزه‌ها در عصر سرمایه‌داری فرهنگی

کتاب «موزه، شرکت سهامی» نوشته پل ورنر با ترجمه محمدمهدی مشفق وا‌سوی انتشارات دانان منتشر شد. این کتاب، که یکی از معدود آثار فارسی است که نگاهی انتقادی و درونی به سازوکارهای موزه‌های مدرن دارد، توجه پژوهشگران و علاقه‌مندان هنر را جلب کرده است.

به گزارش ثروت؛ کتاب «موزه، شرکت سهامی» ما را به درون یکی از مهم‌ترین نهادهای فرهنگی قرن بیستم می‌برد تا نشان دهد چطور موزه‌ها، که روزگاری محل گردآوری و مراقبت از آثار هنری و حافظه‌ی جمعی بودند، به‌تدریج در منطق شرکت‌های تجاری حل شدند. پل ورنر، نویسنده‌ی کتاب، که نزدیک به نه سال در موزه‌ی گوگنهایم کار کرده، از جایگاه یک ناظر درونی تجربه‌ی خود را روایت می‌کند؛ تجربه‌ای که در مرز میان عشق به هنر و بی‌بزاری از سازوکار سرمایه‌دارانه نهادهای فرهنگی در نوسان است.

کتاب از همان ابتدا یادآور می‌شود که این درهم‌تنیدگی هنر و تجارت پدیده‌ای تازه نیست، بلکه ریشه در تاریخ روشنگری و توسعه‌ی استعماری ملت-دولت‌های لیبرال دارد؛ همان دوران که آزادی ودموکراسی به‌عنوان ارزش‌هایی جهان‌شمول معرفی شدند، اما هم‌زمان زیرساخت‌های قدرت و انباشت سرمایه را برای قرن‌های بعد بنا نهند. موزه‌ی گوگنهایم «جهانی‌شده‌ی» امروز نیز، با شعبه‌هایش در نیویورک، وینز، برلین و بیلبائو، ادامه‌ی همان پروژه است: جهانی‌سازی هنر در قالب زبانی بازاری، صیقل‌خورده و به‌ظاهر بی‌مرز.

راوی، در مقام یک راهنمای موزه، با زبانی صمیمی و گاه طنزآلود ما را در مسیر مارپیچی بالا می‌برد که استعاره‌ای است از معماری گوگنهایم؛ از یک اثر به اثر دیگر، از ایده‌ای به ایده‌ی دیگر. در این حرکت دُروانی، خواننده درمی‌یابد که موزه چگونه از مکانی برای تماشای آثار هنری به فضایی برای تولید معنا، تبلیغ برند و جذب سرمایه بدل شده است. تام کرنس، مدیر موزه‌ی گوگنهایم در دهه‌ی نود میلادی، به‌درستی «مدیرعامل شرکت فرهنگ» لقب گرفته بود؛ کسی که موزه را چون یک شرکت چندملیتی می‌داند، با شعباتی در سراسر جهان و پروژه‌هایی نیمه‌کاره که به همان اندازه که جاه‌طلبانه‌اند، بی‌رحمانه نیز هستند.

اما آنچه کتاب را از یک گزارش صرف فراتر می‌برد، نگاه انتقادی و گاه دردناک نویسنده است. او درعین‌حال که از تجربه‌ی خود در موزه می‌گوید، به ما یادآوری می‌کند که «میولاهای شرکت» تنها بیرون از موزه نیستند؛ بلکه درون ما و در شیوه‌ی اندیشیدن و مصرف فرهنگ نیز خانه کرده‌اند. این همان لحظه‌ای است که کتاب از سطح نقد نهادی فراتر می‌رود و به تأملی فلسفی درباره‌ی نسبت هنر و سرمایه تبدیل می‌شود.

از دل چنین تأملی، پرسشی اساسی بیرون می‌آید: آیا موزه‌ای که ما می‌شناسیم، با همه‌ی شکوه معماری و انبوه بازدیدکنندگانش، دیگر به پایان راه خود رسیده است؟ آیا می‌توان تصور کرد نهاد فرهنگی‌ای از دل این بحران برآید که نه‌بر مبنای ارزش بازار، بلکه‌بر مبنای تجربه‌ی انسانی بناشده باشد؟ نویسنده به‌جای پاسخ دادن، ما را به اندیشیدن دعوت می‌کند.

برای خواننده‌ی ایرانی، این پرسش‌ها بی‌ارتباط نیستند. موزه‌های ما نیز درگیر همان روندهای جهانی‌اند، هرچند با سرعت و شدت متفاوت. در شرایطی که سرمایه‌داری فرهنگی به شکل‌های تازه در حال گسترش است، شاید لازم باشد ما هم از خود بپرسیم: در این «مارپیچ بزرگ»، سهم ما چیست؟ و آیا هنوز می‌توان موزه را نه‌شرکت سهامی، بلکه خانه‌ی هنر دانست؟

در فضای نشر ایران، کتاب‌هایی که به‌صورت انتقادی و تحلیلی به نهاد موزه می‌پردازند، بسیار اندک است. فقدان منابع تخصصی درباره ساختار، فلسفه و اقتصاد موزه‌ها، سال‌هاست که در حوزه هنر و مطالعات فرهنگی احساس می‌شود. انتشار چنین اثری، گامی مهم در پر کردن این خلأ است و نشان از جسارت و نگاه آینده‌نگر ناشر دارد. کتابی کم حجم اما پر از ارجاع‌های فرامتنی، که مترجم به خوبی از عهده آن برآمده است انتشارات دانان با انتخاب و عرضه‌ی این عنوان، راه را برای ورود مباحث تازه و ضروری درباره نسبت هنر، بازار و نهادهای فرهنگی به فضای فکری کشور باز کرده است.

کتاب «موزه، شرکت سهامی» نوشته‌ی پل ورنر، با ترجمه‌ی روان و دقیق محمدمهدی مشفق توسط نشر دانان منتشر شده است؛ ترجمه‌ای که لحن گفت‌وگومحور و طنز تلخ نویسنده را به‌خوبی در زبان فارسی حفظ کرده و تجربه‌ی خواندن این کتاب را زنده و تأمل‌برانگیز می‌کند.

■ شنبه ۱ آذر ماه ۱۴۰۴ | ۱ جمادی الثانی ۱۴۴۷ | ۲۲ نوامبر ۲۰۲۵ | سال نهم | شماره ۲۲۱۵ | ۸ صفحه ■ قیمت: ۸۰۰۰ تومان

- جیمیل:

servatnewspaper@gmail.com

servat.newspaper | @gmail.com

- اینتا:

servat_weekly@

- هماهنگی شهرستان‌ها: ۰۹۱۶۳۸۰۵۹۰۰

- تلگرام شهرستان‌ها: ۰۹۱۶۳۸۰۵۹۰۰

«بازگشت»؛

سفری برای مواجهه با احساسات و ریشه‌ها

نمایشگاه «بازگشت» تازه‌ترین مجموعه آثار غزال زارع، روز جمعه ۳۰ آبان‌ماه در نگارخانه والی افتتاح شد.به گزارش ثروت؛ این نمایشگاه که در چارچوب پروژه‌های پژوهش‌محور «پوشه» برگزار می‌شود، تا ۱۸ آذرماه برای بازدید علاقه‌مندان ادامه دارد.

در مجموعه «بازگشت» (Return)، زارع با نگاهی تأمل‌برانگیز به مفهوم بازگشت و بازخوانی حافظه‌های شخصی و جمعی، به جست‌وجوی رابطه میان گذشته و اکنون پرداخته است. ترکیب عناصر طراحی، کولاژ و رنگ در این آثار، فضایی میان واقعیت و خیال می‌آفریند و نوعی درون‌نگری شاعرانه را به تصویر می‌کشد.

درحالی که فصل چهارم کاوش‌های ربع رشیدی با کشف بزرگ‌ترین قطعه کاشی ایلخانی‌منقوش‌به«بسم‌الله»به‌پایان‌رسیده، معاون میراث فرهنگی آذربایجان شرقی از نیاز ۲۰ میلیارد تومانی برای ادامه مطالعات و همچنین تهدید جدی ساخت‌وسازهای غیرقانونی در حریم این محوطه تاریخی، که قابلیت ثبت جهانی دارد، خبر می‌دهد.

هم‌زمان، کاوش‌های محوطه‌های «آق‌کند» و «اوجان» نیز زیر سایه کمبود اعتبار و افزایش حفاری‌های غیرمجازپیش‌می‌رود. وحید نواداد، معاون میراث فرهنگی استان آذربایجان شرقی درباره وضعیت کاوش‌ها و مطالعات باستان‌شناسی این استان گفت: در یک سال اخیر در سه محوطه مشخص، کارمطالعاتباستان‌شناسی‌راپیش‌برده‌ایم. یکی از این محوطه‌ها، «ربع رشیدی» است. ما توانستیم فصل چهارم کاوش را به سرپرستی آقای دکتر بهرام آخرولو از دانشگاه هنر اسلامی تبریز انجام شده بود و پیش از این نیز کاوش‌ها انجام شده بود و فصل چهارم هم با موفقیت به پایان رسید.

برای فصل پنجم نیز پروپوزال ادامه مطالعات، کاوش و باستان‌شناسی تهیه و ارائه شده است که اکنون در انتظار تأمین اعتبار است تا بتوانیم فصل پنجم را هم ادامه دهیم. او توضیح داد: «ربع رشیدی» یکی از محوطه‌های بسیارمهم کشور است واهمیت فوق‌العاده و ویژه‌ای برای استان آذربایجان شرقی دارد اما می‌توان گفت آن‌گونه‌که‌شان و اهمیتش ایجاب می‌کرد، تاکنون به آن پرداخته نشده و تنها مطالعات کافی نیست و باید کارهای بسیار گسترده‌تری در این حوزه انجام شود. مادر ادامه فصل چهارم، عملیات حفاظت و مرمت را نیز داشتیم و تأکید ما این بود تا بتوانیم فصل پنجم را هم ادامه دهیم.

محوطه‌های بسیارمهم کشور است واهمیت فوق‌العاده و ویژه‌ای برای استان آذربایجان شرقی دارد اما می‌توان گفت آن‌گونه‌که‌شان و اهمیتش ایجاب می‌کرد، تاکنون به آن پرداخته نشده و تنها مطالعات کافی نیست و باید کارهای بسیار گسترده‌تری در این حوزه انجام شود. مادر ادامه فصل چهارم، عملیات حفاظت و مرمت را نیز داشتیم و تأکید ما این بود تا بتوانیم فصل پنجم را هم ادامه دهیم.

کشف یک شهر ۳۶۰۰ساله

باستان‌شناسان با کاوش در قزاقستان یک شهر عظیم متعلق به عصر برنز را کشف کردند.باستان‌شناسان در استپ‌های قزاقستان یک محوطه عظیم عصر برنز را کشف کرده‌اند که احتمالاً حدود ۳۶۰۰ سال پیش در اوج خود، یکی از شهرهای مهم اولیه بوده است. «الایوساینس» نوشت، این شهر که «سمیارکا» (Semiarka) نام دارد، ۱۴۰ هکتار وسعت داشته، که یعنی بیش از چهار برابر بزرگ‌تر از روستاهای هم‌دوره خود در این منطقه بوده است. این محوطه که قدمتش به ۱۶۰۰ پیش از میلاد می‌رسد، نخستین نمونه شناخته‌شده در این ناحیه است که فضای قابل توجهی به فلزکاری و تولید برنز قلع‌دار اختصاص داده بود. نتایج پژوهش مربوط به کشف این شهر، سه‌شنبه(۱۸ نوامبر برابری۲۷ آبان‌ماه) در مجله «Antiquity» منتشر شد. «میلیانارادیویویچ» (Miljana Radivojević)، پژوهشگر دانشگاه کالج لندن و نویسنده اصلی این مقاله، در بیانیه‌ای گفت: «سمیارکا، درک ما از جوامع استپی را دگرگون می‌کند. این محوطه نشان می‌دهد که جوامع کوچ‌نشین هم توانایی ایجاد و نگهداری سکونتگاه‌های دائمی و منسجمی را داشتند که بر تولید حجم بالا فلز متمرکز بود.» این محل بر فراز صخره‌ای مشرف به رود «ایرتیش» در شمال شرقی قزاقستان قرار دارد و چشم‌اندازی از شبکه‌ای از دره‌های

سایت: WWW.servatnewspaper.COM - جیمیل: servatnewspaper@gmail.com servat.newspaper | @gmail.com - اینتا: servat_weekly@ - هماهنگی شهرستان‌ها: ۰۹۱۶۳۸۰۵۹۰۰ - تلگرام شهرستان‌ها: ۰۹۱۶۳۸۰۵۹۰۰

دو شهر باستانی و قدیمی‌ترین دانشگاه شمال غرب ایران در تهدید

است که در فصل پنج نیز حفاظت و مرمت همراه با مطالعات دیده شود. همین اتفاق نیز در برنامه‌ریزی‌ها لحاظ شده و در پی آن هستیم که هر دو مسیر را به‌طور هم‌زمان پیش‌بریم. نواداد درباره میزان بودجه این کاوش و نحوه تأمین آن گفت: در این فصل از مطالعات، ما با همراهی مجتمع بین‌المللی علمی، فرهنگی - تاریخی ربع رشیدی تبریز کار را انجام دادیم. در این فصل از کاوش، حدود دو میلیارد تومان هزینه‌شده است. او افزود: هدف ما از این فصل از کاوش «ربع رشیدی» پژوهش بوده است. سه فصل قبلی توسط مؤسسه باستان‌شناسی آلمان انجام گرفت که به سال‌های ۱۳۹۷ و ۱۳۹۸ بازمی‌گردد. البته در هیأتی که در آن دوره فعالیت می‌کرد، دانشگاه هنر اسلامی تبریز نیز حضور داشت و باز هم به سرپرستی دکتر آخرولو، مطالعات در همکاری با مؤسسه

و به‌عنوان عرصه‌ای که می‌توانیم متولی آن باشیم و در آن مطالعات انجام دهیم، درحالی‌که مطالعات تاریخی نشان می‌دهد وسعت اصلی آن چندین برابر این مقدار بوده است. افزون بر این، در دوره‌های بعدی این مجموعه کاربری‌های متفاوتی داشته است، برای نمونه، در دوره‌ای که عثمانی‌ها تبریز را تصرف کردند یا در دوره صفویه، این بخش بیشتر کاربری نظامی پیدا کرده و برج و باروهایی بر آن افزوده شده و به یکی از نقاط دفاعی شهر تبدیل شده است. اکنون نیز ما بقایای قلعه و برج و باروی مربوط به همان دوره‌های بعدی را مشاهده می‌کنیم. نواداد بیان کرد: آنچه در این چهار فصل مطالعات به دست آمده، مربوط به معماری دوره ایلخانی است، و همین قطعه کاشی نیز پس از انجام مطالعات اولیه و مرمت اولیه، به «موزه آذربایجان» انتقال داده شد. اما اینکه این قطعه دقیقاً متعلق به کدام بنا بوده و بخش کدام سازه را تشکیل می‌داده، همچنان در دست بررسی است؛ زیرا از خود بنا هیچ سازه‌ی معماری‌ای به دست نیامده و تنها این قطعه که احتمال می‌رود بنای اصلی‌اش در دوره‌های بعد تخریب شده و زیر خاک مدفون مانده باشد، فعلاً کشف شده است. او با تأکید بر اینکه اگر اعتبار مورد نیاز تأمین شود، فصل پنج کاوش «ربع رشیدی» -دانشگاه بوده و موقوفات بسیار گسترده‌ای داشته است. این مجموعه شامل بخش‌های آموزشی، درمانی، مسجد، دارالحکومه، خوابگاه‌ها، آب‌انبار و فضاهای مختلف بوده و از سراسر قلمرو آن زمان برای استفاده از این خدمات به‌تبریز مراجعه می‌کردند. اما امروز، مقدار از آن تأمین شود و تا چه اندازه بتوانیم اجرا کنیم، فعلاً محل سؤال است.

رکورد هنرمندان زن شکسته شد

شاهکاری از «فریدا کالو» به قیمت بیش از ۵۰ میلیون دلار فروخته شد و رکورد جدیدی برای آثار هنری خلق شده توسط یک زن به ثبت رسید. یکی از نابالوهای نقاشی «فریدا کالو»، نقاش نامدار مکزیک، پنجشنبه شب در حراجی ساتبیز نیویورک به قیمت ۵۲.۷ میلیون دلار فروخته شد و رکورد جدیدی را برای گران‌ترین اثر فروخته‌شده یک هنرمند زن در حراج ثبت کرد. قبل از شروع این حراج، یک پیشنهاد غیرقابل‌فسخ برای این تابلو ثبت شده بود که فروش آن را تضمین می‌کرد. با برآورد قیمت ۴۰ تا ۶۰ میلیون دلار، تقریباً قطعی بود که این نقاشی رکورد قبلی را که از سال ۲۰۱۴ در اختیار نقاشی «Jimson Weed White Flower No. ۱» اثر «جورجیا اوکیف» بود، پشت سر بگذارد. نقاشی «اوکیف» آن زمان با قیمت ۴۴.۴ میلیون دلار فروخته شد.

همچنان رکورد گران‌ترین اثر فروخته‌شده یک هنرمند مرد در حراج، به نقاشی «سالواتور موندی» اثر لئوناردو داوینچی متعلق دارد که در سال ۲۰۱۷ به قیمت ۴۵.۳ میلیون دلار فروخته شد. همچنین تاکنون بیش از ۲۰ اثر از هنرمندان مرد نیز با قیمت بالای ۱۰۰ میلیون دلار به فروش رسیده‌اند.

فرایند مزایده اخیر نقاشی «کالو» کمتر

خبر

جوایز ایدفا برای فیلم‌سازان ایرانی

مهرداد اسکویی با کارگردانی مستند «روایه و ماه صوری» برنده جایزه بهترین فیلم بخش مسابقه بین‌الملل جشنواره ایدفا شد. شامگاه پنج‌شنبه، ۲۹ آبان‌ماه برندگان سی‌وهشتین دوره جشنواره مستند ایدفا در آمستردام معرفی شدند که مستندسازان ایرانی جایزه‌های بهترین فیلم را در دو بخش کسب کردند.

در بخش مسابقه بین‌الملل جایزه بهترین فیلم به «روایه و ماه صوری» به کارگردانی مشترک مهرداد اسکویی و ثریا خلاقی تعلق گرفت و در بخش مسابقه «انویژن» هم مستند «گذشته آینده استمراری» به کارگردانی مرتضی احمدوند و فیروزه خسروانی جایزه بهترین فیلم را گرفت.

این دو فیلم که هر دو تولید مشترک با کشورهای دیگر هستند، جایزه نقدی ۱۵ هزار یورو دریافت می‌کنند. مستند ۷۶ دقیقه‌ای «روایه و ماه صوری» به عنوان محصول مشترک ایران، فرانسه، انگلیس، آمریکا و دانمارک است که ساخت آن ۷ سال به طول انجامیده است و پرتره خودنگاره ثریا، دختر هنرمند افغانستانی که پنج سال است که تلاش می‌کند به اروپا برود و در تمام این مدت تمامی اتفاقات را با گوشی اش ثبت می‌کند، همزمان تمام‌ترس‌ها و نگرانی‌هایش را در آثار هنری تجسم می‌بخشد.

ثریا خلاقی چند روز قبل در فضای مجازی اش نوشت: «امروز، بعد از هفت سال کار روی فیلم «روایه و ماه صوری» — فیلمی که شخصیت اصلی‌اش هستم، فیلمبردارش بودم و هم کارگردانش — بالاخره روی پرده‌ی سینما رفت.

احساس عجیبی دارم... انگار روحم جلوی بیش از ناصندنفر ایستاده بود، برهنه.

وقتی فیلم تمام شد و همه‌ی سالن با هم دست زدند، ناگهان با خودم فکر کردم:

چرا خودم رو درگیر این همه سختی کردم؟

شاید چون... هفت سال ترس، آسیب، اضطراب، فرار، جنگیدن، ساختن... ودوباره ساختن.

شب گذشته فقط یک اکران نبود؛ انحطه‌ای بود که فهمیدم از کجا شروع کردم... و به کجا رسیدم.» هیات‌داوران جشنواره ایدفا درباره فیلم‌مهرداد اسکویی و ثریا خلاقی به عنوان بهترین فیلم بخش رقابتی گفته‌اند: «روایه و ماه صوری» درپچه‌ای راه قدرت هنر و امیدواری، در زمانه‌ای ما که در آن زندگی می‌کنیم، باز می‌کند. با فیلمبرداری ماهرانه‌ای که بیشتر در موقعیت‌های خطرناک انجام شده و با انرژی درخشان شخصیت اصلی فیلم، با یک همکاری خوب میان یک فیلمساز حرفه‌ای و یک هنرمند جوان (شخصیت اصلی فیلم)، این امکان به شخصیت داده شده تا خود را در تبعید و خشونت خانگی بازپس بگیرد، با وجود سرکوب‌ها شکوفا شود و از طریق آفرینش، تسلی یابد. این اثر پرتره رشد و شکوفایی یک هنرمند افغانستانی را کوامی می‌دهد که نتیجه آثارش در آینده طنین‌انداز خواهد بود. هیات داوران درباره فیلم «گذشته حال استمراری» هم گفته‌اند: این فیلم یک متن فوق‌العاده دارد و فرم اثر، موضوع را به سطحی بالاتر ارتقا می‌دهد. در این مستند، زمان و مکان هم به هم پیوسته‌اند و هم در تعلیق. سازندگان این فیلم واقعیتی را ابداع و برپا کرده‌اند که در آن تجربه سینمایی، یک حقیقت عاطفی را بروز می‌دهد. مستند «گذشته حال استمراری» خود را به عنوان یک تجربه سینمایی غیرمعمول و کنایه‌آمیز معرفی می‌کند که یکسری مسائل متغوع را همچون تبعید و حافظه شخصی در خود دارد.

میلیون‌ها دلار برای منظره‌های خاص

دو تابلو نقاشی منظره اثر «گوستاو کلیمت»

در حراجی اخیر ساتبیز با استقبال خربداران مواجه شدند و قیمت‌های پیش‌بینی‌شده‌امحقق کردند. تابلو نقاشی «چمنزار پرشکوفه» (Blumenwies) اثر «گوستاو کلیمت» منظره‌ای مسحورکننده متعلق به سال ۱۹۰۸ میلادی است که در یکی از اقامت‌های تابستانی این هنرمند کنار دریاچه «اترزی» واقع در اتریش خلق شده است. این اثر در جدیدترین حراجی فصل پاییز «ساتبیز» به قیمت ۸۶ میلیون دلار (با احتساب کارمزد) فروخته شد که چند میلیون دلار بالاتر از برآورد اولیه ۸۰ میلیون دلاری آن بود. این نقاشی بخشی از مجموعه «لئونارد ای. لادر» است. این مجموعه شامل چند شاهکار از کلیمت و همچنین اثری از هانری ماتیس، ادوارد مونک و آگنس مارتین را شامل می‌شود. «لادر» نقاشی «چمنزار پرشکوفه» را در سال ۱۹۸۵ خرید. منظره‌های کلیمت به‌ندرت در حراجی‌ها ظاهر می‌شوند و بار که ارائه می‌شوند، معمولاً رقابتی جدی رایبه‌وجودمی‌آورند. این قیمت، دومین رکورد گران‌قیمت برای یک منظره کلیمت است؛ رکورد نخست همچنان به «جنگل توس» تعلق دارد که در سال ۲۰۲۲ میلادی به مبلغ ۱۰۲.۵ میلیون دلار فروخته شد.

تابلو دیگر کلیمت که با عنوان «Waldabhang in Unterach am Attersee» شناخته می‌شود نیز در حراجی ساتبیز با احتساب کارمزد قیمت ۷۰.۸ میلیون دلار فروخته شد. این قیمت نشان می‌دهد که اشتیاق برای منظره‌های کلیمت همچنان پابرجاست.

در جریان این مزایده همچنین تابلو نقاشی «پرتره الیزابت لدرر» با قیمت ۲۲۶.۴ میلیون دلار فروخته شد که رکورد گران‌ترین اثر مدرن، رکورد شخصی این هنرمند و رکورد کل تاریخ ساتبیز را شکست.